Я бачив вас: горби і ниви,
І розмаїтих гір хребти,
В суворім чарі красоти.
Глухих степів народ щасливий
Незайманої простоти.

Та там, де Терек протікає.
Черкеску випало зустріть, —
Той погляд полонив умить;
І думка з радістю шугає
До скель далеких мимохіть.

Так дух розкаяності, звуки
Почувши райські, відліта
І в небі ясному вита;
Так зойк жаги, любові й муки
До гроба нас не покида.

1829